

før Enden er, saa faa vi igen at høre: Ja, men Deres Navn staar under den Indkomstkattelov for København! Naa, paa mig gør det nu ikke noget dybt Indtryk, thi der er jo det underlige, at de Herrer gaa ud fra fuldkommen urimelige Forestillinger, naar De rette Deres Angreb imod os og imod mig paa dette Punkt. De gaa nemlig ud fra den forunderlige Forestilling, at de Herrer sidde med en lignende politisk Magt som den, hvormed vi sad i April 1910. Og jeg maa sige, at mig forekommer det ganske fantastisk, at de Herrer kunne tro, at vi sad inde med en saadan Magt den Gang som den, hvormed de Herrer nu sidde. Hvis de Herrer ikke ere mægtigere, skulde de virkelig se at komme fra det, for den Situation, som vi den Gang havde, var ikke til at blive siddende i ret længe. Vi sørgede jo for at faa undersøgt, om vi kunde opnaa en større Magt eller ikke. Men saa snart det sidste var klart og afgjort, gik vi jo, fordi det var ganske naturligt og nødvendigt. Jeg vil gerne bede de Herrer her erindre, at den Skala, som den højtærede Finansminister i Dag har sammenlignet med sin, er jo ikke min Skala, men det er den Skala, som Landstinget vedtog enstemmigt, vedtog saaledes, at Højre stemte for den, at den nuværende Regerings nærmeste Tilhængere, de forskellige Grupper af moderat politisk Farve i Landstinget, ogsaa stemte for den. Paa den Vis kom dette Forslag herved. Hvis vi med andre Ord den Gang skulde have krævet gennemført en Skala, der skulde have været af en anden Karakter, svarende til den Skala, vi nu kræve, saa skulde vi have krævet denne Skala gennemført mod det samlede Landsting og mod det store Parti her i Tinget, der nu er Regeringsparti. Vi sad uden nogen som helst Magt til at gøre noget saadant, og derfor synes jeg, at den højtærede Finansminister maatte kunne forstaa den afgørende Forskel, der er. Altsaa ere alle hans Angreb paa dette Punkt i Virkeligheden Forbiere. Dermed siger jeg ikke, at han ikke kan føre en eller anden paa Vildspor med dem, men det betyder ikke noget. Det er ikke virkelige Argumenter, som den højtærede Finansminister paa dette Punkt fører frem. Ja, den højtærede Finansminister drager vist over for at lede efter vedkommende Forslag, og vi kunne jo gerne fortsætte en Diskussion derom, men jeg tror ikke, at vi komme bort fra dette, at vi stod i en helt anden Stilling den Gang med en ganske anderledes Umulighed

for at gennemføre vor Villie overfor Landstinget, end de Herrer staa nu. De Herrer vide jo ogsaa dette, at hvis vi paa det Tidspunkt havde gjort et eller andet, f. Eks. taget en Kamp med Landstinget — ikke om Indkomstskatteskalaen, det kunde der ikke være Tale om, idet vi ikke havde blot nogen Tilslutning paa det Punkt, men derimod om Formueskatten —, saa maa jeg dog sige, at vi vilde have haft nogle underlige Soldater her nede i Folketinget til at følge os. Det var jo lige paa det Tidspunkt, da den højtærede Finansminister stod overfor os her i Tinget og sagde, at han behøvede ikke at stille Forslag til et Mistillidsvotum, da vi jo selv havde sagt, at om kort Tid kom Valgene. Paa det Tidspunkt kunde vi forstandigvis ikke optage en Kamp med Landstinget derom, men i den Situation vilde vi gaa med til at gennemføre en Lov, der i Forhold til det da bestaaende var et betydeligt Fremskridt. Forholdene vare jo den Gang saaledes, at der bestod for Københavns Kommune en fra alle Sider hævdet Nødstilstand, ud fra hvilken man maatte sige, at det var en fuldkommen Nødvendighed for Københavns Kommune at faa disse Penge, det var for Københavns Kommune en meget større Nødvendighed, end det i Øjeblikket er for den højtærede Finansminister at faa sine Skattelove gennemførte i dette Foraar.

Jeg skal derefter vende mig fra dette Spørgsmaal til nogle Ord, som den højtærede Finansminister sagde om den Skala, der fra vor Side var foreslaaet. Den højtærede Finansminister overraskede mig paa dette Punkt. Da jeg i Gaar spurgte ham, om han ikke syntes, at vor Skala var retfærdigere end hans, maa jeg oprigtig talt sige, at jeg ganske vist ikke var helt sikker paa at faa et Svar fra ham, men jeg var overbevist om, at hvis den højtærede Finansminister overhovedet svarede mig, saa vilde han svare med et Ja. Derfor kan jeg ikke nægte, at jeg blev noget overrasket, da den højtærede Finansminister i Dag svarede med et meget bestemt Nej. Han svarede endogsaa dette, at han ansaa den Skala, som var foreslaaet fra vor Side for at være en betydelig social Uret. Ja, den højtærede Finansminister nikker og siger, han anser den for en betydelig social Uret. Hvad er det da, der der er en betydelig social Uret? Det er dette at lægge den Byrde af $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., der nu skal indbringes, paa den Gruppe af Befolkningen, der har Indkomster paa over 7,000 Kr., og som har Formuer over 40,000 Kr. Det er dette, som den højt-